

έγγραφωσι μέλη του εργατικού σωματείου, διότι ούτε αί αρχαί αυτού συμβιβάζονται προς τὸ συμφέρον τῶν εργατῶν, οὔτε οἱ ιδρύσαντες αὐτὸ εἶνε ἐκείνοι, οὔτινες θὰ βελτιώσουν τὴν θέσιν τοῦ εργατοῦ. Τοῦτο ἐπραξαν οἱ κ. κ. Βελισσαρόπουλοι ἐξ ἀγνοῦ καὶ εἰλικρινοῦς πρὸς τοὺς εργατάς αὐτῶν ἐνδιαφέροντας, καθόσον κάλλιστα ἠγνόησαν ὅτι τὸ σωματεῖον αὐτὸ ἔχει ἀρχὰς σοσιαλιστικὰς, δι' ὧν ἐπιζητεῖται ἡ ἀνατροπὴ τῶν πάντων, καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ καταστήσῃ μίαν ἡμέραν νὰ ἐξαρτᾶται ἡ ἐργασία τῶν ἐτῶν, ἣν κατήρτισαν οἱ παρ' ἡμῖν βιομήχανοι καὶ ἐργοστασιάρχαι, ἐργάται ὅλοι, μέχρι τῆς χθὲς καὶ σήμερον εἰσέτι, ἀλλὰ ἐργάται φιλότιμοι καὶ φίλεργοι.

Αἱ συμβουλαὶ αὗται δὲν εἰσηκούσθησαν ὡς ἔπρεπε καὶ οἱ κ. κ. Βελισσαρόπουλοι, ἀμυνόμενοι ὑπὲρ τῶν συμφερόντων καὶ τῆς ἡσυχίας αὐτῶν, εὐρέθησαν εἰς τὴν ἀναπόδραστον ἀληθῶς ἀνάγκην ν' ἀπολύσουν τοὺς εργατάς ἐκεῖνους, οὔτινες ἐφάνησαν τόσον ἀχάριστοι πρὸς τοὺς προϊσταμένους αὐτῶν, κατὰ τῶν ὁποίων, ὡς οἱ ἴδιοι λέγουν, οὐδὲν ποτε εἶχον ἢ ἔχουν παράπονον. Οἱ κ. κ. Βελισσαρόπουλοι ἐπραξαν ἄριστα, ἐπραξαν ὅτι πρὸ πολλοῦ συνεβούλευσε τὸ «Βῆμα», εἴθε δὲ πάντες οἱ συνάδελφοι αὐτῶν νὰ πράξωσι τὸ αὐτὸ, διότι τοῦτο ἐπιβάλλει τὸ συμφέρον τοῦ τόπου, τὸ συμφέρον τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, τὸ συμφέρον αὐτοῦ τοῦ εργατοῦ, ὅστις—ἐπέπρωτο φεῦ!—νὰ παρασυρθῇ εἰς τὸν βόρβορον, εἰς τὸ χάος τῶν λεγομένων νέων ἀρχῶν ὑπὸ τινῶν ὑστερούντων πολλῶν γνώσεων.

Καὶ πάλιν συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἐργοστασιάρχαις ἄμυναν γενναίαν καὶ θαρραλέαν ἐναντίον τοῦ τρομεροῦ τέρατος τῶν σοσιαλιστικῶν ἀρχῶν, διότι μόνον τὸ κακὸν αὐτὸ μᾶς μένει πλέον διὰ νὰ ὑπάγωμεν κατὰ διαδόλου καὶ ὡς Ἔθνος καὶ ὡς Κράτος καὶ ὡς Λαὸς καὶ ὡς Κοινωνία. Εἰς τοὺς εργατάς δὲν λέγομεν τίποτε· πολλὰ εἶπομεν πρὸς τούτους ἐν καιρῷ. Τώρα εἶνε ἀργά.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ὁ ὀρίζων τῶν Βαλκανίων φαίνεται πάρα πολὺ μαῦρος· τὰ πράγματα παρέχουν τελείαν εἰκόνα καταστάσεως λίαν ἐπικινδύνου, πολεμικὸν δὲ μένος κατέχει ὅλον τὸν Αἴμου. Ἑλλάς, Τουρκία, Βουλγαρία, Σερβία, Ρωμανία, Μαυροβούνιον σχεδὸν εὐρίσκονται ἐπὶ ποδός. Ἐπιστρατεύσεις, τηλεγράφα, πολεμικαὶ παρασκευαί, ἀπειλαί, τριξίμον ὀδόντων. Ὁ εἰς ἐπιβλέπει τὸν ἄλλον, πάντες δὲ, λίαν δικάως, στρέφονται κατὰ τῆς Τουρκίας, ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς ὁποίας, ἐν αὐτῇ τῇ Εὐρώπῃ, καὶ ἐν πλήρει εἰκοστῷ αἰῶνι, στενάζουσιν ἑκατομμύρια ὀλόκληρα δούλων χριστιανῶν, ὀπαδῶν τοῦ Σταυροῦ, ὑπὸ τὴν Ἡμισέληνον τοῦ Κορανίου. Τί θὰ γίνῃ; Ποῦ θὰ καταλήξωμεν; Οὐδεὶς γινώσκει. Τὸ παρήγορον εἶνε ὅτι ἡ Κυβέρνησις μας ἐδήλωσεν ἐπισήμως ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶνε ἐτοίμη οὐχὶ ἵνα προκαλέσῃ πόλεμον, ἀλλ' ὅπως ἀμυνθῇ προκαλουμένη, ἢ ὅπου τὰ συμφέροντα αὐτῆς διακινδυνεύουν ἢ τὰ δικαιώματά της προσβάλλονται. Εἴθε τὰ πράγματα νὰ ἔχωσιν οὕτω.

Ὁ ἄλλοτε Πρωθυπουργὸς τῆς Σάμου κ. Θ. Σοφούλης, ἐπὶ κεφαλῆς Κρητῶν, Σαμίων καὶ ἄλλων Αἰγαίουπελαγιδῶν, ἀπεβιδάσθη εἰς Σάμον, ἵνα ἐκδιώξῃ ἐκεῖθεν τὸν τουρκικὸν στρατὸν, ὅστις παραμένει ἐκεῖ παρὰ ρητὴν συνθήκην τῶν προστατῶν τῆς νήσου ταύτης Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ρωσίας. Οἱ ἐπαναστάται συνεκρούσθησαν μετὰ τῆς ἐκεῖ τουρκικῆς φρουρᾶς· τὰ ἀποτελέσματα τῆς συγκρούσεως ἀγνοοῦνται.

καθόσον διεκόπη ἢ μετὰ τῆς Σάμου συγκοινωνία. Τοῦρκοι στρατιῶται ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ ἡμετέρου αὐτόθι Προξένου, οὗ ἡ τύχη ἀγνοεῖται, λέγεται ἐν τούτοις ὅτι οὗτος ἐσώθη ὡς ἐκ θαύματος. Ὁσαύτως ἡ φρουρὰ Βαθέος ἐπυροβόλησε τὸ ταχυδρομικὸν ἀτμόπλοιον «Ρούμελη» τῆς εταιρείας «Παντολέοντος» φέρον Ἑλληνικὴν σημαίαν, εἰς τὸ ὁποῖον προῦξένησε ζημία. Ἐπὶ τούτῳ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διεμαρτυρήθη πρὸς τὴν Πύλην, καὶ διὰ τηλεγράφου ἐζήτησεν ἱκανοποίησιν, ἀποζημίωσιν καὶ τιμωρίαν ἐνόχων. Ἡ Πύλη δὲν ἀπήντησεν εἰσέτι. Λέγεται ὅτι τὰ θύματα ἐν Σάμῳ εἶνε πολλὰ, ἰδίᾳ δὲ ἐφρονεύθησαν γυναῖκες καὶ παιδία. Λόγω τῆς τοιαύτης καταστάσεως γαλλικὰ καὶ ἀγγλικὰ πολεμικὰ ἀπεβιδάσαν εἰς Σάμον ἀγῆματα.

Ἐξ ἄλλου φαίνεται ὅτι οἱ Κρήτες Βουλευταί, οὔτινες ἐπεφορτίσθησαν ὑπὸ τοῦ κρητικῶ λαοῦ νὰ εἰσέλθουν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ, εἰρίσκονται ἤδη ἐν Ἀθήναις ἀναμένοντες τὴν ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Κοινοβουλίου. Καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο γεννᾷ πολλὰς σκέψεις, ἐμβάλλει δὲ εἰς πειρασμὸν καὶ ἀνησυχίαν τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις, ὡς ἔχῃ δηλώσῃ, θὰ μεταχειρισθῇ καὶ τὴν βίαν, ἵνα ἀποτρέψῃ τὸ τοιοῦτον διάδημα τῶν Κρητῶν Πληρεξουσίων.

Πάντα ταῦτα καὶ ἡ ἐν γένει σχεδὸν ἐμπόλεμος τοῦ Αἴμου κατάστασις, ἠνάγκασε τὴν Κυβέρνησιν νὰ σκεφθῇ περὶ μερικῆς ἐπιστρατεύσεως, διὸ καὶ ἐκλήθησαν οἱ ἐφεδροὶ ἀξιωματικοὶ ἀπασῶν τῶν ἡλικιῶν ὅπως ἀσκηθῶσιν εἰς τὰ νέα πυροβόλα. Ὁσαύτως ἐκλήθησαν καὶ οἱ ἐφεδροὶ ὀπλιτῆς τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1910, οὔτινες καὶ παρουσιάσθησαν ἤδη εἰς τὰ σώματα αὐτῶν. Λέγεται δὲ ὅτι ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος καλοῦνται οἱ ἀπαλλαγέντες τῶν ἐτῶν 1902, 1901 καὶ 1900.

Κατὰ τὰς νεωτέρας εἰδήσεις τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου, αἱ Δυνάμεις ἐδήλωσαν εἰς τὴν Τουρκίαν, ὅτι, ὅπως ἴσως καὶ ἂν ἔχῃ ἡ κατάστασις τοῦ Αἴμου, τὸ καθεστῶς καὶ ἐν Κρήτῃ καὶ ἐν Σάμῳ θὰ διατηρηθῇ. Εἰς δὲ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἐδήλωσαν αἱ Δυνάμεις, ὅτι, ἡ παραμονὴ ἐν Σάμῳ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ εἶνε ἐγγύησις τῆς τάξεως, διότι οἱ Σάμιοι εἶνε ἀνίκανοι ν' αὐτοδιοικηθῶσιν, αὐτοὶ προκαλέσαντες ἄλλοτε διὰ τῶν σπαραγμῶν τῶν τὴν ἀποστολὴν ἐκεῖ τουρκικοῦ στρατοῦ.

Ἡ Σερβία ἐκάλεσεν ὑπὸ τὰ ὄπλα ἡλικίας ἐφεδρῶν ἢ Βουλγαρία τελεῖ μεγάλα στρατιωτικὰ γυμνάσια εἰς τὰ πρὸς τὴν Τουρκίαν σύνορα αὐτῆς· ἡ Πύλη κινητοποιεῖ στρατιωτικὰ σώματα.

Ἐκ Πετροπόλεως τηλεγραφοῦν εἰς τὸν Γαλλικὸν τύπον ὅτι ἡ Ρωσία ἐδήλωσεν εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Σερβίαν ὅτι ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ὑποστηρίξῃ τὰς πολεμικὰς ἐνεργείας τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν κατὰ τῆς Τουρκίας. Εἰς παρομοίαν δὴλωσιν προέβη καὶ ἡ Αὐστρία.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὸ ὅτι ἡ δημοτικὴ διοίκησις καὶ αἱ δημοτικαὶ ἐλευθερίαι ἤρθησαν ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἐφεξῆς ὡς terra castrata, ὡς ἔδαφος κατακτηθὲν, δὲν ὑπάρχει πλέον οὐδεμίᾳ ἀμφιβολίᾳ μετὰ τοὺς Νόμους περὶ Ἐνοριῶν καὶ Κοινοτήτων, ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ κύριον στοιχεῖον τῶν σκέψεων τῶν κυβερνῶντων εἰς τὰ ἐσχάτως ἐκδοθέντα ἐκτελεστικὰ καὶ κανονιστικὰ Διατάγματα, ἐν οἷς μετὰ περισσῆς ἰταμότητος ἢ ἀρμοδία τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἐσω-

τερικῶν ὑπηρεσία σφετερίζεται νομοθετικὰ δικαιώματα, χωρὶς νὰ ἐπιτρέπη αὐτῇ ὁ Νόμος τὰ τοιαῦτα δικαιώματα ὡς εἴθισται. Τὸ ποῦ δύναται νὰ φέρῃ μία τοιαύτη κατεῦθυνσις κυβερνήσεως, ἡκιστα προσεχούσης εἰς τὰς τῶν νόμων ἐπιταγὰς, ἕκαστος ἀντιλαμβάνεται, ἀλλὰ καὶ ποῖαι δύναται νὰ ὦσιν αἱ συνέπειαι τῆς τοιαύτης ἐκνόμου τῶν κυβερνῶντων δράσεως ἕκαστος φαντάζεται.

— Εἶναι τι ὅλως ἐξωφρενικὸν αἱ ἐνεργεῖαι τῶν διαφόρων ἀρχῶν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἀνορθώσεως. Ὁ κ. Δήμαρχος Πειραιῶς ἠρνήθη νὰ παραδώσῃ δωρεὰν τὴν χρῆσιν τοῦ Δημοτικοῦ οἰκήματος τοῦ χρησιμεύοντος ὡς διδακτηρίου τοῦ ἐκεῖσε Ἑλληνικοῦ Σχολείου, ὃ δὲ Σχολάρχης, ἐπικειμένης τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων, ἤξιστο τοῦ οἰκήματος τὴν παράδοσιν. Ἡ ὑπόθεσις ἤχθη ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου, ὅστις, ἂν εἶναι ἀκριβῆ τὰ εἰς ἐφημερίδας γραφόμενα, ἀπήντησεν εἰς τὸν Δήμαρχον νὰ παραδώσῃ τὸ οἶκημα εἰς τὸν Σχολάρχην καὶ ἂν ἀνήκει εἰς τὸν Δήμον τὸ κτῆμα ν' ἀπευθυνθῇ εἰς τὰ Δικαστήρια.

Ἴδου ἀπάντησις Νομάρχου καὶ μάλιστα ἐξ ἐκεῖνων, οὗς ἡ κυβερνησις θεωρεῖ ὡς τὸ ἀφρόγαλα τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων — τοιοῦτον ἄλλως τὸν θεωρεῖ καὶ ἡ φιλινάδα ἢ «Ἔστια» — ἀδιάφορον ἂν μόνος αὐτὸς, πιστῶς διερμηνεύων τὸ πνεῦμα τῆς ἀνορθώσεως, ἀριθμῆι τὰς μεγαλειτέρας γκάφας εἰς ἃς ὑπέπεσε διοικητικὸς ὑπάλληλος.

Ταῦτα ὅμως γράφοντες δὲν ἀποβλέπομεν ποσῶς οὔτε διὰ τὰ ἐν Πειραιεὶ συμβαίνοντα οὔτε διὰ τὰς γκάφας τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔχομεν ὅπ' ὄψιν ὅτι καὶ ὁ Δῆμος Ἐρμούπολεως θὰ εὐρεθῇ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν τοῦ Δήμου Πειραιῶς προκειμένου περὶ τῶν διδακτηρίων τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, τὰ ὁποῖα τὸ Δημόσιον θὰ προσπαθῆσῃ νὰ σφετερισθῇ ὡς μέχρι τοῦδε ἐσφετερίσθη μέγιστα τμήματα τῶν προσόδων τῶν Δήμων.

— Πνεῦμα ἐλαφρᾶς φιλολογίας ἐπέδραμα φαίνεται τὰς ἐξοχὰς μας, χαριτωμέναι δ' ἐπιθεωρήσεις παρὰ λογίων ἐρασιτεχνῶν συνασσομέναι καὶ ἐκτελούμεναι παρέχουσιν ἀφορμὴν εἰς λαμπρὰς ἐσπερίδας, καθ' ἃς ἡ Εὐτέρπη διώκει ἐπὶ τέλους τὴν τράπουλαν.

Τὴν πρώτην ὥθησιν ἔδωκαν οἱ ἐν Ποσειδωνίᾳ, οἱ ἀπὸ μακροῦ πρωτοστατοῦντες εἰς πᾶσαν πρόοδον, παρηκολούθησαν δ' αὐτοὺς κατὰ πόδας οἱ τοῦ Ἐπισκοπεῖου ἐπιμηθεῖς, οὗς οὐκ ἔξ καθεύδει τὸ τῶν Ποσειδωνιατῶν τρόπαιον, ἐν παντὶ δὲ καὶ πάντοτε θεῶνται βαδίζοντες ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν πρώτων, οὐχὶ ὅμως μετ' ἴσης ἐπιτυχίας.

— Εἰς πολλὰς ἐφημερίδας ἀνέγνωμεν ὅτι κατὰ τὰς προσεχεῖς δημοτικὰς ἐκλογὰς αἱ πόλεις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Πατρῶν διαιρεθῶσιν ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων εἰς μικρότερα ἐκλογικὰ διαμερίσματα, ἐκλέγοντα ἂνὰ τέσσαρας, ἐξ ἧ καὶ ὀκτὼ συμβούλους ἕκαστον, οὕτως ὥστε ἕκαστον τμήμα τῆς πόλεως ν' ἀντιπροσωπεύηται ἐν τῇ Δημοτικῇ Συμβουλίᾳ. Αἱ τοιαῦτα ὅμως ἐκλογικαὶ διαιρέσεις δὲν προβλέπονται ὑπὸ τοῦ Νόμου περὶ κοινοτήτων, καίτοι πολλὰς περὶ ἐκλογῶν διατάξεις περιέχει, οὔτε δύναται ὅμως ν' ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον κανονιστικοῦ διατάγματός διατάξεις ἀλλοιοῦσαι νομοθετικῶς κατηρτισμένας ἐκλογικὰς περιφερείας, θὰ γίνῃ συνεπῶς ἀνάγκη νομοθετικῆς παρεμβάσεως ἂν ἔχῃται ὑποστάσεώς τινος ἢ εἰδήσις καὶ δὲν ἀποτελεῖ μέρος τῆς σαδούρας ἣν οἱ τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων ρεπόρτερ ὅπως ὅπως συλλέγουσι πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς ἐκδοσὴν τοῦ φύλλου ὕλης.

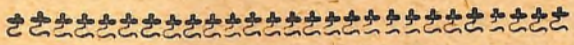
— Δὲν πρέπει νὰ ἀνησυχῇ τόσον ἡ φίλη «Ἀγῆ», διότι αἱ λοιπαὶ τῆς Ἐρμούπολεως ἐφημερίδες δὲν ἔγραψαν ὡς ἔδει ἐπὶ τῇ ἀνηκούστῳ τῆς Παρακοπῆς κακουργήματι. Ἐφ' ὅσον ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ δὲν ἔχει ἐπιληφθῇ μιᾶς ὑποθέσεως, ὀφείλει βεβαίως ἢ δημοσιογραφία, ὃ ἀκόμητος οὗτος φρουρὸς τῆς κοινωνίας, νὰ ὑποδεικνῇ εἰς τὴν ἀρχὴν τὸ καθήκον τῆς. Ἀμα ὅμως ἡ ἀρχὴ ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως, ὃ τύπος, τὰ σχόλια, τὰ ἤκουσα, τὰ λέγανε, παρέλκουσι. Ἡ ἀρχὴ δέον ν' ἀφεθῇ ἐλευθέρᾳ καὶ ἀνεπηρέαστος εἰς ἐπιτέλειαν τοῦ καθήκοντός της, διότι, ὅσον βαρὺ φοβερὸν, ἀπαίσιον εἶναι τὸ ἀνήκουστον ἐγκλημα, τόσον φοβερὸς τραγικὴ θὰ εἶναι ἡ θέσις τοῦ οἰουδήποτε δυστυχούς, ὃν ἀδέσποτοι θρόνοι καὶ

“ΤΟ ΒΗΜΑ”

“Οροι Συνδρομών

Table with subscription rates: Ενταύθα ετήσια Δραχ. 8, εν Αθήναις εξαμήνιος 5, εν Αθήναις ή τη λοιπή Ελλάδι 10, εν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. 12.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἦτοι : Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικά κλπ. ἐνεργοῦνται κατ' ἀποκοπήν.

ἀνεύθυνα σχόλια θά ἐδάρουν ἢ θά ὑπεδείκνυνον ὡς πιθανόν ἔνοχον.

Εἶναι περιστάσεις καθ' ἃς — θά συνομολογήθῃ βεβαίως καί ἡ συνάδελφος — ἡ σιγή εἶναι καθήκον ἐπιβεβλημένον εἰς τὸν δημοσιογράφον, καί ἐκ τῶν περιστάσεων τούτων εἶναι καί ἡ παρῴσα. Εἰς περιστάσιν δὲ καθ' ἣν περιήλθον εἰς γνῶσιν του σοβαρά τινα καί θετικά περιστατικά καί τότε ὑποχρεοῦται νὰ προσέρχεται εἰς τὴν ἀνάκρισιν καί τὰ ἀνακοινεῖ, ἀντὶ νὰ τὰ δημοσιεύῃ πρὸς ἐπίδειξιν εἰς τὴν ἐφημερίδα του. Αὐτὸ εἶναι τὸ καθήκον του, ὡς πολίτου αὐτὸ δὲ καί ὁ Νόμος ἀξίει.

— Ὁ παρ' ἡμῖν «Σύνδεσμος τῶν Ἀνδρίων» κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ συνεδρίαν ἐπεδοκίμασε διὰ βροῆς τὴν πατριωτικώτατην δρᾶσιν τοῦ ἐν Αθήναις πατριωτικοῦ «Μακεδονικοῦ Συλλόγου», διαδιδάσας τοῦτο διὰ σχετικοῦ τηλεγραφήματος, εὐχόμενος πλήρη εὐδωσιν τοῦ ἐθνικοῦ ἔργου του. Τὰς συνεδριάσεις τοῦ «Συνδέσμου τῶν Ἀνδρίων» διεύθυνει μετὰ πολλῆς ἐπιτηδειότητος ὁ ἐκ τῶν ἀντιπροσέδρων κ. Μιχαὴλ Μιχαὴλ Καζαμίας, ἐκ τῶν ἀρίστων τῆς πόλεως μας ἀνωτέρων ἐμποροῦπαλλήλων.

— Τὸ χωρίον Παρακοπή ἐώρτασε χθὲς τὴν πανηγυρίν του ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Κατὰ τὸν ἔσπερινόν τῆς παραμονῆς καί τὴν θεῖαν λειτουργίαν τῆς ἡμέρας ἐχοροστάτησεν ὁ Παν. Ἐπίσκοπος κ. Ἀθανάσιος, ὅστις τοσοῦτον ἐλάμπρυνε τὴν ἑορτὴν ταύτην. Ἡ πανηγυρίς διεξήχθη μεγαλοπρεπέστατα, παρέστη δὲ ἀπειρον πλήθος προσκυνητῶν λόγῳ τοῦ ἐκτάκτως ὀραίου καιροῦ καί τῆς ἀργυρᾶς πανσελήνου, ἣτις συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ μεταδοῦν τὴν νύκτα εἰς Παρακοπήν τόσοι φιλέοργοι πανηγυρισταί.

— Μετὰ πολλῆς ἐπισιμότητος ἐγένετο καί ἐφέτος ἡ πανηγυρίς τῆς Φανερωμένης τῶν ἀδελφῶν Καθολικῶν. Εἰς ταύτην παρέστη πλήθος προσκυνητῶν ἐκ τῆς πόλεως καί τῶν χωρίων. Λόγον πατριωτικώτατον ἐξεφώνησεν ὁ Ἐφημέριος Ἐρμουπόλεως αἰδέσιμος Γαβριὴλ Προβελέγγιος, ὅστις κατέκρινε τὴν διαγωγὴν τῶν σημερινῶν χριστιανικῶν δυνάμεων, αἵτινες ἐπιτρέπουσιν εἰς τὸν ἐχθρὸν τῆς πίστεως καί τῆς Πατρίδος νὰ κατέχη ὑπὸ ζυγὸν ἑκατομμύρια στεναζόντων Χριστιανῶν.

— Παρεδόθη εἰς τὰς ἀρχὰς ὁ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τραυματίας τὸν κυδοπαίκτην Μιχαὴλ Καρρᾶν κεφφεπώλης Γεώργιος Παγώνης.

— Ὁ «Σύλλογος τῶν Ἀνδρίων» ἐπὶ τῇ ἰδρύσει αὐτοῦ ἐτέλεσε χθὲς, ἑορτὴν τοῦ Σταυροῦ, πανηγυρίν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, εἰς ἣν παρέστησαν πολλοὶ προσκεκλημμένοι καί ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ καλοῦ τούτου σωματείου. Μετὰ τὴν ἱεροτελεσίαν πάντες συνεκεντρώθησαν ἐν τῷ καταστήματι τοῦ συνδέσμου ἵνα συγχαρῶσι τὴν διοίκησιν τοῦ σωματείου, εἰς ἣν καί ἡμεῖς εὐχόμεθα τελείαν εὐδοκίμησιν.

— Αὐριον Κυριακὴν τελεῖται ἐν Σμύρνῃ ἡ χειροτονία ὡς Ἐπισκόπου τῶν ἐν Σύρῳ Καθολικῶν τοῦ ἐκεῖ ἱερέως αἰδεσίμου Ἀντωνίου Μακρυωνίτου, ἑλληγος τὸ γένος καί Συρίου τὴν πατρίδα, ἐκ τοῦ χωρίου Βάρη καταγομένου. Πρὸς τοῦτο διήλθον ἐντεῦθεν μεταδαινόντες εἰς Σμύρνην οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι Κερκύρας κ. Δαρμυλίν, Νέξου κ. Πρίντζης καί Θήρας κ. Καμμιέρης.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Παραμένει ἐπὶ τριήμερον ἐνταῦθα ἀπῆλθεν εἰς Μῆλον ὁ βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ μας κ. Γ. Γαϊτάνος. — Μετὰ ἡμερησίαν ἐνταῦθα διαμονὴν ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ βουλευτὴς κ. Θεομᾶς Σκάσσης. — Ἀφίκετο ἐκ Μυκόνου ὁ νέος ἐφημέριος τοῦ ἁγίου Νικολάου Παν. ἀρχιμανδριτῆς κ. Ἀλέξανδρος Ἀναργύρου πρῶην Ἡγουμένος Ἱ. Μονῆς Τουρλιανῆς. — Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐνταῦθα γραφείων τοῦ Πρωτοδικείου καί τῆς Εἰσαγγελίας ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἐλ. Βλαστός, Ἀντεισαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν.

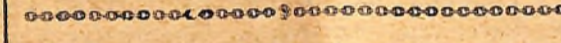
— Αὐριον διενεγοῦνται μερικαὶ ἀρχαιρεσίαι ἐν τῷ παρ' ἡμῖν Σωματεῖῳ τῶν ἑργατῶν ἢ «Ἀλληλοβοήθεια» πρὸς συμπλήρωσιν κενῶν θέσεων διοικητικῶν μελῶν, πρὸς τοῦτο ἀνεκηρύχθησαν διὰ τὰς δύο κενὰς θέσεις συμβούλων οἱ κ. κ. Κ. Κατσάβης, Μιχαὴλ Μιχαὴλ ἢ Καζαμίας καί Γεώργιος Ἱ. Κορρές διὰ δὲ τὴν θέσιν τοῦ εἰδικοῦ Γραμματέως ὁ κ. Ἀνδρέας Φ. Μανούσος.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Μεγάρων μέσον Ἀθηνῶν ὁ κ. Ἀντώνιος Γιαμπάνης Ταμίας τοῦ Ἐργατικοῦ Συνδέσμου «Ἀλληλοβοήθεια».

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ μας κ. Ἄντ. Ρεβίνθης.

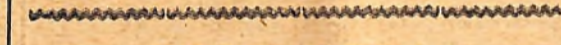
— Ἀφικθῆεις ἐπὶ δοκιμασίᾳ συμμετέσχεν εἰς τὴν θεῖαν ἀκολουθίαν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ ὁ ἐξ Ἀδάνων ἱεροψάλτης κ. Στέφανος Νικολαΐδης. Ἡ γενικὴ ὅμως γνώμη ἦν οἱ οὗτος ἀπέτυχεν, δι' ὃ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια.

— Τὴν προίαν τῆς Τρίτης κατεσχέθησαν παρὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς 25 οἰκίαι γαλακτοκομείου, ἀνήκον εἰς διαφόρους πλανοδίους γαλακτοπώλας.

ΔΟΜΕΝΙΚΟΣ Ν. ΒΡΑΤΣΑΦΟΛΛΗΣ ΡΙΤΣΑ Ν. ΔΟΥΖΙΝΑ

Δύο εὐγενεῖς ὑπάργεις, ὁ κάλλιστος νέος καὶ ἀγαπητὸς φίλος κ. Δομένικος Βρατσαφόλλης, καί ἡ διὰ πλείστον χαρισμάτων κεκοσμημένη Δίς Ρίτσα Δουζίνα ἔδωκαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου. Μετὰ πλείστης χαρᾶς ἀγγέλλοντες τοῦτο εὐχόμεθα εἰς τὸ νεαρὸν καὶ τόσον εὐάριστον ζεῦγος ταχεῖαν καί τὴν διὰ τοῦ ὕμναίου ἔνωσιν.

365 ΗΜΕΡΑΙ ΚΟΠΩΣΕΩΣ ΚΑΤ' ΕΤΟΣ

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους ἐὰν ἐρωτήσῃτε 365 φορές τὸ ἔτος πῶς ἔχουσιν εἰς τὴν ὑγείαν των, θά σᾶς ἀπαντήσωσι στερεοτύπως — «Δὲν εἶμαι κκαλᾶ, ὑποφέρω ἐκ κοπώσεως» — Ἀπαντῶντες οὕτω, λέγουσι τὴν πραγματικὴν ἀλήθειαν. Οὗτοι εἶνε πάντοτε καταπεπονημένοι. Ἀναπαυόμενοι ἢ ὄχι, αἰσθάνονται διαρκῶς ἐν αἰσθημα πρκαγματικῆς ἀπρηυδήσεως, κοπώσεως. Εἶνε κνηφεῖς, μελαγχολικοί· οὐδὲν τοῦ εὐχαριστεῖ· ἀποφεύγουσι τὸν θόρυβον, τὸν κόσμον· στεροῦνται ἀποφασιστικότητος καί εἰς αὐτὰς ἀκίμη τὰς ἐπειγούσας περιστάσεις καὶ ἡ μόνη κῦτῶν ἐπιθυμία εἶνε νὰ μὴ τὺς ἀπασχολῇ οὐδεμίαν σκέψιν, οὐδεμίαν φροντίδα. Ἐπιζητοῦσι τὴν ἡσυχίαν, τὴν σιγὴν, τὴν ἀμεριμνησίαν.

Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ὑποφέρουσιν ἐκ νευρικῆς ἀτονίας, ἐκ βραδείας ἀνχιμίας καί εἶνε δυστυχίστατοι. Ὅλαι αἱ ἐνέργειαι τοῦ ὀργανισμοῦ των ὑφίστανται ἐν εἶδος νόσους, ἣτις συνεπάγεται τὴν ἀδρανείαν, τὴν ἐξασθένεισιν καί τότε ἡ κακστροφή τοῦ ὀργανισμοῦ συμπληροῦται ταχέως.

Διὰ νὰ ἐξασπνισθῇ ἡ κόπωση αὕτη, διὰ ν' ἀναλάβῃ ὁ ὀργανισμὸς, διὰ νὰ καταπολεμηθῇ ἡ ἀνχιμία, τί μέλλει γενέσθαι;

Πρέπει ν' ἀνακαινισθῇ τὸ αἷμα, ὅπερ εἶνε λίαν πτωχὸν εἰς ἐρυθρὰ αἰμοσφαίρια, νὰ τονωθῇ τὸ νευρικὸν σύστημα, τὸ ὅποιον στερεῖται ἐνεργητικότητος, ν' αὐξηθῇ ἄνευ ἀναβολῆς ἡ ζωτικὴ δύναμις.

Μία μακρὰ θεραπεία συνοδευομένη μετὰ πολυπλόκου διαίτης εἶνε ἀναγκαία; Ὅχι βεβαίως. Μεταχειρισθῆτε κυτῖα τινὰ καταποτίων Πίνκ καὶ οὐδὲν περισσώτερον.

Ὁ ἀσθενὴς ἐντὸς βοαχέως ἡλικιωτικοῦ διαστήματος θά κάμῃ ὁ ἴδιος τὴν ἀποτόν του. Ἡ βρεξίς του πραγματικῶς θ' αὐξηθῇ καί θά ζητῇ διαρκῶς νὰ τρώγῃ. Ἡ ζωτικότης του θ' αὐξηθῇ ἀφ' ἐνὸς ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ φαρμάκου καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐκ τῆς ἀφθονωτέρας τροφῆς τῆς τελειότερον ἀφομοιουμένης.

Τὰ κατκόπια Πίνκ δύνανται ν' ἀναζωογονήσωσι τὴν κρᾶσιν τὴν πλέον ἐξασθενημένην· ἐπανορθοῦσιν ἀπάσας τὰς λειτουργίας· ἐπαναφέ-

ρουσι τὴν ἐνέργειαν τὴν ἐξασθενητήσαν ἐκ τῆς ἡλικίας ἢ ἐκ τῶν παθήσεων, ἀναπληροῦσι τὴν φθορὰν τὴν προξενουμένην ἐκ τῆς σωματικῆς ἢ πνευματικῆς καταπονήσεως, τῶν ὑπερβολῶν, τῶν ὀδυνῶν.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτῖα. Διορκῆς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεῖα Π. Κερβίωνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου, Γ. Λυγερᾶκη, καί Ν. Βούλγαρη.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλάς καί Σια, ἐν Πειραιεῖ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια κατκόπια Πίνκ φέρουν ἐξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μετ' ὄνομα Δαμαλάς καί Σια, ἐσωθεν δὲ τὴν ὀδηγίαν τῆς χρήσεως ἐλληνιστί.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς οὐρᾶς.

Ἐνα γραμματάκι ἀπὸ κοινὸ χαρτί, παραδόξως, καί χωρὶς κανὲν ἄρωμα ἐπίσης παραδόξως, — ἐνὶ ἐπρόθεσιν γυναικεῖο χαρὰκτῆρα — μοῦ ἔφερε προχθὲς τὴν ἐντύπωσιν γνωστῆς μου Δεσποινίδος, ἐπὶ ἐνὸς τελευταίου μου χρονογραφήματος, γραφέντος ἀκριβῶς δι' αὐτὴν, κατόπιν τυχαίου μεταξὺ μας ἐπιστολίου.

Εἰς ἐκεῖνο τὸ χρονογράφημα, ἐκτὸς μερικῶν ἐξηγήσεων τοῦ ἔδιδα, τὰς ὅτιαις συνώδεα μετ' ὀλίγας λέξεις ἀβράς διὰ τὴν ὀραίαν γνωστὴν μου, δὲν ἔλεγα τίποτε ἐπὶ πλέον ὥστε νὰ δώσω ἀφορμὴν παραπόνου ἀπλῶς ἔλεγα ὅτι ἀναίρω τὰ ὅσα προσβλητικὰ ἐθεώρησα ὅτι εἶπα ἐναντίον τοῦ κλάου τοῦ ἀνήκει, καί τὰ ὅποια ἡ διαβολικὴ οὐρὰ μ' ἔκαμε νὰ υποστηρίξω.

Ἐκεῖνη ὁμῶς ἀλλῶς ἐσκέφθη, διότι ἐτοῦ ἐξηγεῖται ἡ γραφὴ τοῦ μοῦ ἔστειλε, διὰ τῆς ὁποίας σχεδὸν με προκαλεῖ εἰς μονομαχίαν! Ποτὲ δὲν ἐπερίμενα, μοῦ γράφαί, ὅτι ἡ οὐρὰ τοῦ Διαβόλου θά διεπραγματεύετο γιὰ μένα!

Τὸ χρονογράφημά σας τὸ εὐχάσασθαι τὴν νύκτα ἀργὰ στὴ κάμαρά μου, καί ἡ οὐρὰ τοῦ διαβόλου τὰ ἔφερε φαίνεται νὰ κάθημαί ἀντικρὺ στὸν καθρέπτη μου, ἔπειτα λοιπὸν ἀπὸ τὴν ἐξυμνησιν χωρὶς νὰ θέλω ἔστρεψα τὰ βλέμματά μου σ' αὐτόν!

Ἄ! τὸν ἀθεόφοβο! τί μούτρα μοῦ παρουσίασε καθὼς ἤμουν νυσταγμένη, δύο μάτια μικρὰ, μὰ πολὺ μικρὰ καὶ κόκκινα· χρῶμα προσώπου ἐρυθροῦ, ἀπὸ τὴν συγκίνησιν τοῦ χρονογραφήματος, καί εἰς ἐπίμετρον μὴ μύτη μ' ἕνα σπυρὶ στὴ μέση καί πρισμένη!

Μόλις εἶδα τὴ σουλουέττα μου ἐθυμήθηκα τὸν κακῆμένο τὸ Συρανό — Μπερζεράκ, μοῦ ἤθε τότε νὰ σηκώσω τὸ χέρι μου νὰ σπάσω τὸν καθρέπτη, ἀλλ' ἐσκέφθην τὴν ἐξαγρίωσιν τῆς γρᾶς μου καὶ ἀνίσταλα ἐπ' ἀόριστον τὴν ἀπόφασίν μου... Ἐδῶκα λοιπὸν τόπον στὴν ὀργή, καί ἤρρεσθην νὰ τὰ βάλω μετὰ τὸς ἄνδρας, οἱ ὅποιοι μετ' ὀλίγια κολακευτικὰ τοῦ μᾶς γράφετε νομίζετε πῶς ἔμπορεῖτε νὰ μᾶς κολοπιάσετε!...

Ὅρισμένως διερχόμεθα ἐποχὴν ἀναπτύξεως διότι, — τί τὰ θέλετε, — ποτὲ δὲν θά παραδεχθῶ ὅτι ἡ μητέρα μου ἀφνης θά εἶχε τὸ θάρρος νὰ πάρῃ τὴν πένναν καί μετ' ὅσον εἰρωνίαν νὰ καυτηριάσῃ ἕνα ἄρθρον δι' αὐτὴν συνταχθέν.

Καί ἡ Δεσποινὶς αὐτῆς βεβαίως παρουσιάζεται με νέας ἰδέας με νέας ἀρχὰς καί χωρὶς τὰ δεῖλα καί μασημένα λόγια, μοῦ ρίχνει τὸ γάντι, με προκαλεῖ, με εἰρωνεύεται.

Τὸ τελευταῖον μάλιστα εἶμαι ὑπερβέβαιος ὅτι τὸ κάμνει, διότι ποτὲ δὲν θά παραδεχθῶ ὅτι ὁ καθρέπτης κατῴρθωσε ν' ἀλλοιωσῇ τόσον λεπτὰ χαρακτηριστικὰ, καί νὰ παρουσιάσῃ εἰς ἐκεῖνο κρινένιο τὸ πρόσωπο φαινόμενα, τὰ ὅποια, φεῦ! μόνον σὲ πρόσωπα μερικῶν σάν τὸν ὑποταγνόμενον ἀνακαλύπτονται!

Οὐτε βέβαια θά παραδεχθῶ τὴν μετριοφροσύνην, καί ἀσαφῆσιν· Διάβολε, θά ἦτο ἀχάριστος ἡ Δεσποινὶς μας, ἂν σοβαρῶς ἐπιστοποιεῖ τὰ ὅσα ἐν στιγμῇ κερῖου ἔγραψε.

Ὑπὸ τὴν ἐπιήρειαν τοιούτων σκέψεων ἀπεράσισα νὰ τὴν συναντήσω· ἀφοῦ με προκαλοῦσε ἔπρεπε νὰ μὴ φανῶ δεῖλος· στὸ δρόμο ἐσεδίχαζα νὰ τῆς πῶ πῶλλα, νὰ ἐκφράσω τὴν λύπην μου διὰ τὴν παρεξήγησιν, νὰ παραπονεθῶ ἴσως....

Ἦ! ἡ γόησσα! μόλις ἀνέκρυσα τὰ μεγάλα, μὰ πολὺ μεγάλα μάτια, μέσα σ' ἐκεῖνο τὸ ἀρμονικὸν πλαίσιον, τὸ ὀραῖον πρόσωπον, ἤλλαξα ἀμέσως ἰδέαν! Τί νὰ πῶ τὴν στιγμήν ἐκεῖνην στὴ λυγρῇ νεράϊδα, ποῦ ἦμουν ἐνα ὄμμα, τὰ ἡνώσεως φαίνεται, γιὰ μ' ἕνα μετρίμα, μ' ἕνα χαίρουντικὸν τόνο, με ἠχαρίστησε, χωρὶς νὰ παύσῃ νὰ ἐπιμένῃ δι' ὅσα μῦθῳ ἔγραψε!

Τί νὰ κάνω; ἠτήτηθον ἐντελῶς, καί κατέθεσα τὰ ὄπλα πρὸ τῶν ποδῶν τῆς, ἀλλ' ἐνοεῖται μετὰ τὸ ἐλαττῶν τὴν συνήθεισιν· κανεῖς — μὰ κανεῖς — δὲν θ' ἀντήγῃ πρὸ τοιούτου πλάσματος ἔχοντος ὅλα τὰ φυσικὰ χαρίσματα εἰς τόσον ἐπίζηλον βαθμόν.

Τὴν φαντάζομαι ἐν τούτοις αὐτὴν τὴν στιγμήν ἐμπρὸς στὸ καθρέπτη τῆς, μετὰ τὰ μεγάλα ἐκστατικά τῆς μάτια νὰ παρακολουθῇ τὰς γραμμὰς μου αὐτὰς, καί με πείσμα νὰ κτυπᾷ τὰ ρόδινα δάκτυλά τῆς σὲ κάποιο κομψὸ μαξιλαράκι γιὰ νὰ ἐσπᾶσῃ σὲ κάποια ὕβρι· γιὰ μᾶς τοῦ ἀνδρᾶς, καί αὕτη ἡ σκέψιν με κάμνει ἐντελῶς εὐτυχῆ, διότι ἐπὶ τέλους ἐκδικούμαι!

Ἄχ! αὕτη ἡ οὐρὰ σὲ τί μπλέξιμο μ' ἔβαλε!

Ν. Π.

Γ. Γ. Εἶμαι ὑπερβέβαιος ὅτι πολλοὶ θά σχολιάσουν τὸ παρὸν καὶ κύριος οἶδε τί συμπέρασμα θά βγάλουν, καί δι' αὐτοὺς ἀκριβῶς ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ὅσα ἔγραψα, δὲν τὰ ἔγραψα παρὰ ἀπὸ ἀπλοῦν πείσμα δι' ὅσα ἐναντίον τῆς ἀληθείας ἤθελε νὰ πιστεύσωμεν ἡ Δεσποινὶς!

Ἄν ἐν τούτοις ἐπιμένουν τότε τί νὰ τοὺς κάνωμεν; On y soit qui mal y pense!

Edem.

Τὸ περίφημον ἄρωμα ΔΙΒΙΝΙΑ Εἰς τὸ Μυροπωλεῖον Ἱ. Α. Γουμάνη

